

gerne til Finantsloven, at man ikke synes let at kunne tage seil deraf. Hans Gage er nemlig i Finantsloven for 1863—64 og i de følgende opført med 1,000 Rd. og et Sædtillæg beregnet derafter, samt nedenunder et personligt Tillæg af 500 Rd., men uden Sædtillæg. Jeg vil ikke sige, at jeg ikke skulde være meget villig til at slutte mig til de Herrer, som mene, at Professor Krøyer har Udkomst til at faae Sædtillæg af sit personlige Tillæg; men det forekommer mig, at der er formelle Bansteligheeder ved at vedtage Revisionens Indstilling, idet jeg vel kan see, at man gennem Revisionen kan give Finantsministeren Indemnit for en Udgift, han har gjort, men jeg kan ikke skjønne, at dens Indstilling kan give en Bevilling af Noget, hvortil der søvnes Bevilling i Finantsloven. Jeg kan altsaa ikke ønske det, have Noget imod, at oplage Bevillingen om Sædtillæg for Professor Krøyer for Finantsaarene 1863—64 og 1864—65 paa Tillægsbevillingsloven; jeg skal erkjende, at han har en vis Udkomst dertil; men det er forekommet mig, at der har manglet tilstrækkelig Vemhyndighed for Finantsministeren til for Finantsaaret 1863—64 at udbetale ham det.

Fischer: Maaſtee jeg maa tillade mig at bemærke, at det ikke er Statsrevisionens Mening, at give nogen Bevilling gennem de Beslutninger, som fattes over Statsrevisionens Indstillinger. Det har kun været Hensigten at foreslaae Rigsdagen at udtale, at der tilkommer Professor Krøyer Sædtillæg, og jeg er da ganske enig i, at, naar det fra Rigsdagens Side er anerkjendt, at dette Tillæg skal udbetales ham, maa Finantsministeriet i det Mindste for Finantsaaret 1863—64 og ligeledes for det følgende Aar søge Vemhyndighed til Udbetalingen ved at optage Beløbene paa en Tillægsbevillingslov.

Ordføreren: Da den ærede Finantsministers Udtalelse om den Maade, hvorpaa Statsrevisionen og Udvalget have stillet sig til

den omtalte Skatteeftergivelse, er fuldstændig billigende, og hans Opfattelse den samme som Udvalgets, finder jeg mig foranlediget til at stemme mod dette „pasferer ikke“. Det er nemlig en Selvfølge, at Summen alligevel vil blive voteret af Rigsdagen under en eller anden Form; men det, som det kommer an paa, er kun, at man er sikker paa, at Ministeren har den samme Anskuelse, som her er gjort gjældende, og det har han jo meget bestemt erklæret. Naturligviis kan jeg ikke udtale Noget herom paa Udvalgets Vegne, men jeg for mit Vedkommende agter at stemme mod Udvalgets Indstilling: „pasferer ikke“.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.

Statsrevisoratets Indstillinger til 1ste Antegnelsespost under § 2, til 12te Antegnelsespost under § 4 og til 22de Antegnelsespost under § 5 (see Tillæg B. Sp. 155—156) vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag af Udvalget til Statsrevisoratets Indstilling til 26de Antegnelsespost under § 5.

„for denne Gang“ forandres til „ikke“.

forkastedes med 57 Stemmer mod 2.

2) Statsrevisoratets Indstilling til 26de Antegnelsespost under § 5: Eftergivelsen af Skattebeløbet 5,388 Rd. 37 ø pasferer for denne Gang.

vedtoges med 63 Stemmer mod 1.

Statsrevisoratets Indstillinger til Antegnelsespost under II. Rigsdagen; til 4de, 5te, 6te, 12te, 19de, 20de, 23de, 24de, 25te, 26de, 27de, 33te, 34te, 38te, 39te, 43de og 45de Antegnelsespost under III. Indenrigsministeriet, I—IV.; til 4de, 5te og 6te Antegnelsespost under V. Den grønlandske Handel samt til 9de Antegnelsespost til IV.